

UREDNIŠTVO
IN UPRAVNIŠTVO
JE V LJUBLJANI

—

POSAMEZNE
ŠTEVILKE PO 10
VINARJEV.

NOVA DOBA

NAROČNINA ZA
CELO LETO 8 K,
ZA POL LETA 4 K,
ZA ČETRT LETA
2 K.

V LJUBLJANI S
POŠILJANJEM NA
DOM ISTE CENE.

GLASILO SLOVENSKE GOSPODARSKE STRANKE.

IZHAJA VSAKO SREDO IN SOBOTO. — ZA OZANILA SE PLAČUJE OD TROSTOPNE PETIT-VRSTE PO 15 H, ČE SE OZANILA TISKA ENKRAT, PO 12 H, ČE SE TISKA DVAKRAT IN PO 9 H, ČE SE TISKA TRIKRAT ALI VEČKRAT. — DOPISE IZVOLITE FRANKOVATI. — ROKOPISOV NE VRAČAMO. — NA NAROČBE BREZ ISTODOBNE VPOŠILJATVE NAROČNINE SE NE OZIRAMO. — UPRAVNIŠTVU BLAGOVOLITE POŠILJATI NAROČNINE, REKLAMACIJE, OZANILA, T. J. ADMINISTRATIVNE STVARI.

VOLILCI!

Deželno stolno mesto Ljubljana Vas kliče na volišče za volitve v deželni zbor kranjski.

Razmere v deželnem zboru kranjskem v zadnjih letih niso bile samo neznosne in nevzdržne, ampak so v gospodarskem oziru neizmerno oškodovale deželo kranjsko, deželo torej, v kateri edini smo Slovenci v pretežni večini. Deželne finance so ob robu prepada! Brez državne pripomoči ni misliti na njihovo okrepitev.

Razne gospodarske naprave, ceste, vodovodi, uravnavanje hudournikov, izboljšanje zemljišč i. dr.; naši kulturni zavodi — ne samo, da niso deležni več izrednih podpor iz deželnih sredstev, odpovedati so se morali tudi vsem rednim podporam, ki so jih doslej nemoteno bili uživali.

Delati je na sistematični razvoj obrtništva in trgovstva.

Vsled potresa tako silno prizadeti hišni posestniki ljubljanski upravičeno pričakujejo zljajšanja neznosnih bremen tudi s strani deželnega zbora. Obljubilo se jim je to v zadnjem zasedanju deželnega zbora, a ne izvedlo.

Učiteljstvo v svojem bednem položaju se je moralo zadovoljevati s suhimi grizljivi praznih obljub. Do konkretnih predlogov, do željno pričakovanega sklepa, da se mu zvišajo dosednji dninarski dohodki — ni prišlo.

Razvoj našega šolstva je močno zaostal. Nezadostno ljudsko šolstvo zahteva nujne izpopolnitve; uredbo meščanskega šolstva je treba sploh stoprav izgraditi, enako obrtno šolstvo, dočim je osnova trgovskih nižjih in višjih šol postala akutna.

Naši deželni dobrodelni zavodi blaznica, hiralnica, bolnica, prisilna delavnica kličejo po temeljiti preuredbi. Nujna je ustanovitev zavoda za zanemarjene otroke.

Gospodarsko vprašanje je torej, na katero predvsem bodo morali odgovarjati novo izvoljeni poslanci. To pa je mogoče samo, ako volimo v deželni zbor, može, ki so zmožni razmotrivati ta vprašanja brez strasti in brez strankarske slepote, ki so v korist splošnosti pripravljene zapostaviti vse druge manj važne, bodisi osebne, bodisi strankarske koristi.

Neodvisni meščanski volilni odbor je ponudil kandidaturu za mesto Ljubljano možema, ki po vsem svojem dosedanjem delovanju upravičujeta gotovo nado, da bosta vestno izpolnjevala poslanske svoje dolžnosti. To sta

dr. Vinko Gregorič

primarij v deželni bolnici v Ljubljani in

dr. Vladimir Ravnihar

odvetnik v Ljubljani.

Prvi, neodvisen od danes obstoječih strank, drugi, član „Slovenske Gospodarske Stranke“, uživata vsestranskih simpatij v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva. Poznamo ju pa tudi vsi kot marljiva, neumorna in nesebična delavca. S potrebno nepristranostjo stopila bosta tudi do rešitve onega težkega vprašanja, ki je postalo vzrok nedelavnosti bivšega deželnega zbora: kako preosnovati volilni red za deželni zbor kranjski. Rešila ga pa ne bosta drugače, kakor v zmislu narodne in socialne pravičnosti. Vse svoje moči bosta zastavila v to, da pride deželni zbor do res plodonosnega skupnega gospodarskega in kulturnega dela.

Volilci, vsi na volišče za naša kandidata!

Neodvisni meščanski volilni odbor.

LISTEK.

Mesalina.

Humoreska iz kmetkega življenja.

Jurij Nadloga — tako mu pravijo; če se res ne imenuje drugače, tega sam ne vem. Torej Jurij Nadloga je nepridiprav in nebodigatreba in na dobrem glasu ni njegovo ime; ne vzeli bi ga niti za poroka, niti za pričo, ne za hranitelja denarja in ne za varuha deviške čistosti. Po svojem poklicu je tat časa božjega in nekoristen član družbe, ki trde o nji, da je takorekoč človeška. Spi do svetlega dneva, vstaja opoldne, v posteljo lega takrat, ko zahaja fantovsko solnce, in ob posebnih prilikah tudi med dnevom. Žganje pije silno rad, za vodo pa nič kaj ne mara: ima jo večidel samo za zunanjo rabo. Veliko veselje ima z lovom in z razpečavanjem ogrskega tobaka; s tem se preživlja, ne da bi dajal graščaku, kar je grajščakovoga in cesarju, kar je cesarjevega.

Lansko jesen je kupil za štirideset goldinarjev polpodrto kolibo na koncu vasi; po zimi jo je popravil, spomladi je nastanil v nji sebe in svoja dva psa, ki nista manj kuštrava in čudaška od njega.

No, čedna je lega Jurijeve bate; vsa vasica se vidi

izpred nje, cerkev z radovednim zvonikom, zlato polje v dolini in gozdovi v ozadju.

Ti gozdovi so njegovo kraljestvo. Skoraj nihče ne lovi po njih, in divjačina je več kot dovolj. Tu poje Jurjev pihalnik zajcem, jerebicam, fazanom in srnjakom, da je veselje; da bi ga zalotil orožnik ali lovec, o tem še misliti ni. Sicer je pa Jurij odločen človek, ki nič kaj dolgo ne premišlja, in bi si vedel bržčas tudi v takem slučaju pomagati, če ne izlepa, pa z grdim.

Tod ga vsake jutro pozdravljajo ptički s svojo pesmijo, kadar gre pregledovat svoje zanjke in pobirat, kar je zagazilo vanje in ni moglo naprej. Tu je naposled kraj, ki bi vedel marsikaj povedati o skritih radostih vaških deklet; zakaj Jurij Nadloga je krepak in zal možak in nemalo vstrežljiv hrepenenju pregrehe.

Povedali smo že, da poleg svoje lovske obrti prodaja Jurij tudi vtihotapljen tobak, z veliko previdnostjo seveda, ker je imel že tuintam situosti z gosposko.

Po zimi, kadar pade visok sneg — takrat gorje zajcem in jerebicam, ki se nepremišljeno spuste tjakaj, koder je malo prej hodil Jurij Nadloga: niti eden ne ostane živ, niti ena ne prifrči k tovarišicam nazaj. In tudi spomladi, ko se divjačina goni, ji Juri ne prizanaša; vedno ima par zanj pod sukno, kadar se klati od kmetije do kmetije in prodaja svoje pelišče vsem znanim ljudem, ki ga srečavajo.

In dasi ni varčen, vendar zasluži toliko, da dene tuintam par grošev na stran; on že ve, kje jih ima zakopane.

Ljudje ugibajo toinono; saj si lahko mislite, da jeziki ne mirujejo, koder ni mnogo novic, vzlasti o tistem ne, ki ne živi kakor ostali.

Pa so rekli pred tremi meseci oče župan Juriju Nadlogi:

„Jurij Nadloga, veš kaj ti bom dejal? Zdi se mi, da ne bi bilo napačno, če bi si omislil babnico: takšno reč je vedno dobro imeti pri hiši.“

„Hm, očka,“ je rekel Jurij Nadloga in je pomežiknil, „nič prenapačen ni vaš svet. Da vam povem po pravici, kakor je res: tudi jaz že dalje časa mislim, kako bi se obabil.“

„Pa s kom?“

„Oh, tega pa še sam ne vem. Saj veste, oče župan, jaz ne bom našel tako izlahka babnice v teh krajih, ko vsi vedo, da sem, kar sem: človek, ki živi od danes do jutri.“

„No, to je prehudo, kar praviš!“

„Ampak res. In tista, ki me bo vzela, ne bo krajica v moji kolibi. Pohištva nimam nobenega, in tudi radi nje ne bom kupoval več, nego ga premorem. Kjer sem živel jaz, tam bo dobro tudi za njo in za otroke, ako se jih kaj zaredi.“

Volilno gibanje.

V nedeljo zvečer ob 6. sklicala sta kandidata gg. Rus in Merhar sestanek volilcev za občino Jurjevico v gostilniške prostore g. J. Skobca v Breže. Ob določenem času zbrali so se volilci skoro polnoštevilno.

Domači župan g. Ivan Rus pozdravi navzoče, oriše pomen sestanka, in poda besedo kandidatu županu Ignacu Merharju.

G. Merhar pozdravi navzoče kot stare znance, predstavi se jim pa kot kandidat za deželni zbor, rekoč: Nisem mislil na to, ker so mi pa možje kmetje poverili soglasno na javnem shodu dne 26. januarja v Ribnici kandidaturu, hočem zvest svojemu kmetškemu stanu v tej dobi možem volilem v spomin poklicati nalogo, katera čaka moža njihovega zaupanja in koja njih same čaka kot volilce. Kakšen mora biti kmetški poslanec? Kmetški poslanec naj bo dober katoličan; nikdar nismo in ne bomo demotajili svetosti vere naših staršev, pač pa grajali in obsojali zlorabo vere v politične namene. Kmetški poslanec mora biti iz kmetške srede, torej kmet sam. Odkar imamo ustavo, niso kmetje bili zastopani po možeh svojega stanu. Sedaj pa ima tudi že kmetški stan možje, ki so zmogni in imajo voljo posvetiti svoje moči v javnih zastopih svojemu lastnemu stanu.

Deželni zbor v bodoči dobi imel bode rešiti važne stvari. V prvi vrsti je volilna reforma. Volilna reforma naj se izvrši pravično. Kmetški stan mora dobiti po svojem številu svoje zastopstvo, in krivično bi bilo, če bi se podvrgle kmetške koristi privilegijem drugih stanov. Omenja domače gospodarske stvari, posebno ceste, ki prizadevajo največje stroške okraju. Povdarja, da je kmet tisti, ki mora plačati vse doklade občini, deželi itd. Kapitalisti ali drugi stanovi ne plačajo nikakih naklad — samo državne davke.

Odločno zavrača trditve, da se hoče komu usiljevati. Možje, kakor si bodete postlali, tako bodete ležali. Volite po svojem prepričanju. — (Splošno pritrjevanje in odobravanje.)

Nato podeli predsednik besedo kandidatu Ivanu Rusu. Govornik omenja, da ima isto nalogo kakor predgovornik. Na ribniškem shodu poverjena je bila od številno zbranih kmetov poleg predgovorniku tudi njemu kandidatura za ta volilni okraj. Ker me večina osebnost ne pozna, predstavljam se Vam danes. Jaz sem tisti razvpiti potoški Rus, eden najzvestejših sotrudnikov „Slovenca“ in „Domoljuba“ ob volilnem času. In zakaj? Ker vedno in vedno poudarjam, da se moramo kmetje združiti in kot celota nastopiti. — Liberalca me imenujejo, ker se upam tudi javno grajati, kar je graje vredno. Kar sam odobravam, da mi drug napake sme v obraz povedati, si tudi jaz ne pustim kratiti te pravice.

Ne vprašam vas možje, kakšnega mišljenja ste. Ne ozirajte se na desno ne na levo hočem zvest svojemu stanu kot kmet vsikdar in povsod jasno in glasno zahtevati kmetške pravice — kmetom. Kmetški stan imeti bi moral povsod odločne može, ki bi imeli le kmetške zahteve pred očmi. Žalibog imamo danes le varuhe. Obstoječe politične stranke utrjuje vedno bolj in bolj svojo moč ne glede na to, ali je to kmetu v korist ali škodo. — V časopisih čitamo vsak dan o uspehih — ali jih pa mi pri našem gospodarstvu čutimo? (Klici: prav nič!) Kaj nam je dal ranjki dež. zbor? (Klic: nič!) O pač! Raznetil je še bolj sovraštvo med nami in prepir. Ali spoznate, možje, za pravično, da ostane stan, ki je najštevilnejši v deželi, vedno razkosan? Ali ni upravičena naša zahteva, da se volilci kmetškega volilnega okraja sami brez mešetarjev dogovore o svojem položaju? Vsaj toliko naj nam priznajo, da smemo z lastnimi žulji prisluženi košček kruha sami

In ničesar drugega ni hotel reči.

Toda par tednov kasneje so se vaščanje začudili in so strmeli; zakaj raznesla se je bila vest, da se Jurij Nadloga ženi z Micono.

„Pravi mož je našel pravo ženo,“ so govorili nekateri.

„To je kozel za takšno kozico!“ so modrovali drugi.

„Simen Simnu gode, gliha vkup štriha!“ — tretji.

Micono je bila vzor vaške grešnice. Njeno ime so izgovarjali možki vedno s pomenljivim mežikanjem in redkokdaj brez nečednega pridevka; dekleta so zardevala nad njim in tercijalke so se križale, kadar jim je udarilo v ušesa. Kdor je maral Micono, jo je lahko imel, kjerkoli, kadarkoli, samo da ni bilo ljudi navzočih.

Takšna je bila tista, ki jo je Jurij Nadloga namerjal kot nevesto peljati k oltarju.

Gospod župnik so ravno zajtrkovali, ko jim je prinesla kuharica Neža to novico s štirimi gosjimi jajci vred. Pogledali so in niso hoteli verjeti:

„Šališ se Neža!“ so vzkliknili, in ročaj njihovega noža je zapel po mizi.

„Ravno toliko, kakor vi, gospod, kadar pojete „Ite missa est“! se je odrezala modra Neža,

„Dobro! Jaz mu pokažem, tolovaju, ki ga že deset let nisem videl pri izpovedi, kaj se pravi hiša božja. Naj ju poroči vrag, če se hočeta vzeti, jaz ju ne bom!“

deliti. Nasprotna kandidata sta odgovorna stranki, midva pa kmetiskim volilcem. Sklep volilcev je za naju merodajen in nobena druga sila.

Omenja razne gospodarske potrebščine v okraju, ki so zapopadene v sklenjenih resolucijah dne 26. januarja v Ribnici.

Končno pokliče v spomin možem, da kmet postane šele tedaj uvaževan in spoštovan, kadar se bode sam zavedel svojih pravic, in kaže na dolžnost posameznika, pomagati pravici do veljave. (Odobravanje in živio-klici.)

G. župan Ivan Rus vpraša, če želi kdo besede. Ker so bili vsi navzoči prepričani o resničnosti izvajanj kandidatov in ni bilo niti enega, da bi bil ugovarjal, se g. župan zahvali za udeležbo in zanimanje ter zaključi ob 7^{3/4} sestanek.

Ob 8. zvečer je bil sestanek za občino Lušje v gostilniških prostorih g. Ivana Lovšina v Lušjem. Namesto obolelega župana otvoril g. Lovšin sestanek, pozdravi može, ki so se v lepem številu zbrali, in poda besedo kandidatu Ignacu Merharju.

Kandidat Merhar razloži pomen volitev ter ujeja in tovariša kandidature v vznesenih besedah, oriše vse kmetške potrebščine in kaže na veliko važnost deželnega zbora. Deželni zbor je najvažnejša trdnjava za nas kmete. Ravno raditega moramo tudi kmetje poskrbeti, da nas v njem zastopajo zanesljivi in odločni možje.

Možje, razmišljajte važnost volitev, vplite tako kakor vam veli vest in izvršite svojo nalogo častno za kmetški stan!

Za njim govori kandidat Ivan Rus. Njegov govor, ki je bil stvaren in v srce segajoč — govorjen iz kmetške duše v kmetško srce — pa upamo, da ostane v spominu vsem navzočim, ne glede na politično prepričanje. Kdor ima oči, naj spregleda in kdor ušesa, naj sliši, pravi govornik, in žalostno bi bilo, če bi skušeni možje ne prišli do prepričanja, da je za kmeta edina stranka kmetško združenje in stanovska zavest.

Živahen razgovor sledil je med volilci in kandidatom po glavnih govorih. Ob pol 10. zaključi g. Iv. Lovšin sestanek. Kmetje so si prijateljsko stisnili desnice in se podali na svoje domove, prepričani, da boljših zastopnikov kmetških koristi ni dobiti, kakor sta kandidata Rus in Merhar, katerima bodo na dan volitev oddali svoje glasove.

Politični pregled.

Ministrstvo javnih del.

Ministrski svet se je posvetoval o ureditvi novega ministrstva javnih del. Agende tega novega ministrstva bodo razdeljene v tri sekcije. Prva sekcija za stavbe bo upravljala vse zadeve, ki se tičejo stavb, katere država izvršuje v lastni režiji ali pa se izvršujejo z državno podporo. Druga sekcija bo imela vse one zadeve o rudokopstvu in tozadavnem šolstvu, kar je sedaj pripadalo poljedelskemu ministrstvu. V tretjo sekcijo bodo spadale razne zadeve: cela obrtnopospeševalna služba, vsa poskusna služba za vse dele industrije, merosodstvo, obrtno šolstvo. Vsi poskusni zavodi se spopolnijo s tehničnim poskusnim zavodom za veleindustrijo. Semkaj bodo pripadale tudi patentne zadeve. Urediti je edino še treba oddelke in pododdelke v ministrstvu in potem se bode tudi sestavila lista osebja v novem ministrstvu. Ker bo vodil ministrstvo krščanski socialci dr. Gessmann, bo novo ministrstvo najbrž tudi spopolnjeno s pristaši te stranke.

Proračunski odsek.

Proračunski odsek se je bavil s proračunom finančnega ministrstva, iz katerega posnemamo sledeče točke o

Drugo nedeljo so gospod župnik v sveti jezi prav razločno namigavali z lece na pregrešno Micono, ki so jo imenovali Mesalino. Toda nesreča je hotela, da je stal pod korom Jurij Nadloga. Poslušal je, čul je besede, in ničesar ni zinil, samo pokimal je in je na koncu maše mirno odšel domov.

No in zgodilo se je, da so se čez teden dni gospod župnik vračali po gozdni poti od nekega bolnika. Pozno je bilo, poletna noč je že ležala nad gozdom; čuk je klical v daljavi in drevje je šepetalo med seboj.

Kraj je bil samotni; na desni strani pota je zijal črn prepad in spodaj, na dnu je skrivnostno grgrala lena, globoka voda ob grčavih koreninah.

Cerkovniku se je vrtelo v glavi, če se je samo ozrl v to stran; in plašno je spešil korake, da bi bil čimprej doma.

„Dober večer, gospod! Ali ste se zakasnili?“

In z volčjim skokom se je postavil pred župnika Jurij Nadloga, kakor da je zrastle iz tal.

„O, Juri, vi ste!“ je vzkliknil župnik in mraz ga je stresel pod zloveščim bleskom njegovih oči, ki so zrlje skozi temo.

„Kdo pa drugi, gospod? Slučaj napravi marsikatero neverjetno stvar: na primer to, da govorim jaz nevernik in očitni grešnik s svetim možem, kakršen ste vi. Vprašati sem vas hotel, gospod, kdo je tista Mesalina, ali kako ste

direktnih davkih. Zemljiški davek znaša 53,500.000 K; hišni davek 93,650.000, in sicer hišnorazredni davek 10,650.000, hišnonajemniški pa 83,000.000; pridobnina 35,470.000: krošnja-rina 198.000; pridobnina od podjetij, ki polagajo javne račune, 56,400.000; rentni davek 9,280.000; osebna dohodarina 60,900.000; davek od višjih plač 2,462.000; dohodki davčnih eksekucij 2,108.000; zamudne obresti od davkov 1,300.000 K. Vsi direktni davki so torej proračunani na 322,552.000 K.

Delegacije.

V ogrski delegaciji se obravnava proračun vnanjega ministrstva. Delegat Babić-Gjalski je ostro grajal trozvezo, katero je imenoval nenaravno. Zveza z Nemčijo nasprotuje naravi obeh držav. Avstro-ogrsko država je po večini slovanska in minister vnanjih zadev bi bil moral smatrati za svojo dolžnost, da bi bil posredoval proti zatiranju poljskega naroda v Nemčiji. Ravno tako odklanja tudi delegat Vinković proračun vnanjega ministrstva, ker vnanja politika dosledno zanemarja slovanske koristi. Delegat Ugron je govoril o balkanski politiki ter zastopal geslo: Balkan balkanskim narodom. Sploh so vsi madžarski delegati z neko posebno „ljubeznijo“ govorili o slovanskih narodih na Balkanu ter pozivali vlado, da naj končno že vendar opusti stare tradicije preziranja slovanskega življa na Balkanu, kajti le tedaj, ako si država pridobi zaupanje balkanskih narodov, ji bo mogoča rešitev balkanskega vprašanja v njej ugodnem smislu. Kako so res tu Madžari prijazni Slovanom, seveda, ker ti Slovani ne bivajo v blaženi Ogrski. Naj bi Madžari kazali svojo ljubezen do Slovanov najprej doma, potem bi se jim moglo verjeti, ali tako so pa vse te ljubeznivosti le prazne pene brez vsake vrednosti.

Veliko razburjenje je nastalo, ko je delegat Tuškan začel govoriti hrvaško in so nekateri Madžari začeli oporekati, češ da ne razumejo, kaj govori. Tuškan, ki je govoril o balkanski politiki ter zahteval osvoboditev balkanskih narodov in avtonomijo za Macedonijo, je zagrozil z obstrukcijo, ako bi se skušalo jemati hrvaškemu delegatom pravico govoriti hrvaški. Končno se je sprejel proračun vnanjega ministrstva.

Zvišanje častniških plač.

Zvišanje častniških plač je postalo zelo kritična točka za letošnje delegacijsko zasedanje. Kakor smo že omenili, so Madžari kar najodločnejše zavrnili namisel, da bi se to vprašanje izločilo iz drugih vojaških vprašanj, ali vzlic temu je avstrijska delegacija storila sklep, o katerem smo že poročali. Sklep avstrijske delegacije bi se moral pismenim potom sporočiti ogrski delegaciji, ali predsednik ogrske delegacije Barabas je izjavil, da bi odklonil tako sporočilo, ker je prepričan, da bi ne bilo sprejeto. Sicer pa, ako hoče biti avstrijska delegacija tako naklonjena častnikom, naj pa Avstrija sama iz svojega poviša častniške plače, in sicer z onim dvaodstotnim zvišanjem kvote, katero je „izprešala“ iz Ogrske. Kakor je torej videti, govore Madžari zelo ošabno. Sicer pa tudi ne vemo, ali je zvišanje častniških plač res tako zelo nujno, kakor to trdijo nemški krščanski socialci, ki so sprožili celo stvar, Pa bi bilo tudi še tudi drugih stvari, ki so bolj nujne!

Srbija.

Trgovinska pogodba s Srbijo, o kateri se je že tolikokrat poročalo, da je že gotova stvar, pa so se zopet nanovo vedno pokazale skoraj nepremostljive težave, je sedaj zopet „skoraj popolnoma gotova“, kajti doseglo se je baje sporazumljenje glede živinozdravniškega nadzorstva v obmejnih klavninah.

že rekli zadnjo nedeljo na prižnici, in potem pa še nekaj: če bi hoteli biti tako dobri, da poročite mene in Micono v cerkvi, pred oltarjem, kakor je navada dobrih kristjanov?“

„Kajpada, dragi moj Juri Nadloga! Prav rad odgovorjam tvojemu vprašanju. Prvič, kar se tiče Mesaline, ti bodi povedano, da je bila sveta vdova in mučenica, ki jo je papež Aleksander XII. že pred dvesto leti proglasil za svetnico. In kar se tiče tvoje ženitve z Micono, pa vedi, da vaju bom poročil z velikim veseljem, če se hočeta vzeti; in če vama je prav, vaju lahko že jutri okličem.“

„Bog poplačaj, gospod!“ se je zakrohotal Juri Nadloga in je izginil v goščavi.

„Mislim sem, da vas bo treba pregovoriti z drugim rečmi!“ je še zaklical, ko ga že nikjer ni bilo videti in ko se je slišal samo še njegov korak po suhem listju in po dračju, ki je pokalo po gozdnih tleh.

Vsi zasopli so prihiteli gospod župnik domov. In dasi je bila miza pogrnjena, pa dasi je zapeljivo dišala večerja sredi belega prta, vendar so zatrdili skrbni Neži, da so preveč utrujeni, in so se nemudoma odpravili spat.

Dogodek tistega večera se je raznesel šele pozneje, ko je bil Jurij Nadloga že davno poročen; in takrat je vas zaznala, kako je bilo mogoče, da se je Jurij Nadloga oženil z Mesalino Micono.

Juan.

Velikansko pozornost je pobudil nepričakovani čin srbskega prestolonaslednika, da je sporočil predsedstvu državne skupščine, da se odreka v državnem proračunu mu določene apanaže za tekoče leto z ozirom na sedanji položaj v deželi. Ta izjava je pobudila v Belgradu splošno odobravanje, pač pa ne pri ministrstvu, katero se je posvetovalo o odstopu. Po kraljevem posredovanju je nato baje prestolonaslednik opozval pismo. Z druge strani pa se poroča, da prestolonaslednik ni opozval svojega pisma, pač pa da mu je predsednik skupščine naznanil, da mu ni mogoče skupščini priobčiti vsebine pisma, in da je prestolonaslednik nato prosil predsednika, da naj pisma nikakor ne uporabi. Ministrski predsednik Pasić je pojasnil v skupščini, da se prestolonaslednik res odreka apanaži za tekoče leto in da bo vlada poskrbela, da se bo ta prestolonaslednikova izjava obravnavala parlamentarnim potom.

Dogodki na Ruskem.

Vojno sodišče, pred katerim so stali kot obtoženci „branitelji“ portarturski, generali Stössel, Fock in Reiss, se je izreklo za smrtno obsodbo, katere pa samo ni izreklo. Generaloma Focku in Reissu so se priznale olajšalne okolnosti. Končna sodba torej še ni izrečena, kakor so poročali nekateri časniki.

Francoski listi so prinesli vesti, da je carica našla na postelji svojega sina prestolonaslednika pismo, v katerem se prestolonaslednik obsoja na smrt in se nadalje trdi, da ne bo niti car niti carevič ušel nasilni smrti. Obenem so našli po naključju žico, ki je bila v zvezi s sedemnajstimi, na raznih krajih carske palače skritimi bombami. To bi kazalo, ako je stvar resnična, da ima carska rodbina v svoji najbližji bližini svoje smrtne sovražnike.

Ravnatoko se tudi poroča, da so našli v Petrogradu v kleti politehničnega zavoda devet bomb in štiri artilerijske krogle.

Dnevne vesti.

— **Shod volilcev ljubljanskega mesta.** Neodvisni meščanski volilni odbor sklicuje na soboto, dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer shod deželnozborskih volilcev ljubljanskega mesta v dvorani Mestnega doma. Dnevni red: Deželnozborske volitve za mesto Ljubljano. Govorita kandidata neodvisnega meščanstva: **dr. Vinko Gregorić**, primarij v deželni bolnici, in **dr. Vladimir Ravnihar**, odvetnik v Ljubljani. Meščanstvo, kateremu je na tem, da se razmere v Ljubljani končno vendar že enkrat izpremene v smislu splošnih zahtev javnega blaga in napredka in da se ublaži strankarski boj, od katerega ima naša slovenska stolica edino le škodo, vabimo, da se čim najštevilnejše udeleži tega shoda.

— **„Mestni dom“** je sicer palača, katere prostori so določeni ljubljanskemu meščanstvu, toda le tedaj, kadar se to zljubi slavni gospodi na magistratu in kadar se to strinja z njenimi strankarskimi koristmi. Neodvisni meščanski volilni odbor je prosil za prepustitev dvorane v „Mestnem domu“ za javen shod volilcev v nedeljo, dne 16. t. m., ali po kratkem posvetovanju se je sklenilo, da je dvorana že oddana za shod liberalnih kandidatov. Prav tako! „Kdor prej pride, prej melje“ je sicer star pregovor, ali v Ljubljani ima menda veljavo edinole za liberalno gospodo in to tudi tedaj, če tudi — pozneje pride. Upamo, da bo neodvisno ljubljansko meščanstvo znalo ceniti to naklonjenost slavnega ljubljanskega magistrata ter bo zato še v tem večjem številu prišlo na shod — v soboto zvečer.

— **Klerikalne kandidature.** V ponedeljek je bil v Unionu glavni shod zaupnikov klerikalne stranke, na katerem so se končno „obvezno“ proglasile kandidature za celo deželo. V kmetijskih občinah torej kandidirajo sledeči kandidati: Povše in dr. Šusteršič za ljubljansko okolico; dr. Krek za kamniški okraj; Demšar in Zabret za Kranj-Tržič-Skofjo Loko; Pogačnik za Radovljico-Kranjsko goro; Drobnič in Žitnik za notrajske občine; Lavrenčič za Vipavo-Idrijo; Dular za Novomesto-Kostanjevico-Krško; Košak, dr. Lampe in Mandelj za litjsko-trebenjski okraj; Jaklič in Bartol za ribniško-kočevski; Suklje za belokranjske občine. Lastnega kandidata v mestni skupini so proglasili samo enega in sicer za mesto Idrija, in to je dekan Arko. Sklenilo pa se je podpirati „samostojne“ kandidature in sicer za mestno skupino Radovljica-Tržič-Kamnik okrajnega glavarja v Radovljici dr. Detelo; v skupini Kranj-Skofja Loka v Kranju Tomo Pavšlerja, v Škofji Loki Josipa Hafnerja; v notrajskih mestih Josipa Verbiča. Nadaljne kandidature se še niso sklenile, pač pa je povedal dr. Šusteršič, da klerikalci posežejo v volilni boj tudi v vseh ostalih mestnih mandatih.

— **Klerikalni prsti v graški „Tagesposti“.** Torkov „Slovenec“ z nekim posebnim zadoščanjem citira graško „Tagespost“, v kateri je „nekdo“ napisal par vrst o kandidatih Rusu in Merharju, češ, da beračita za glasove Kočevcev in da jih hočeta pridobiti s tem, da povdarjata

svoja liberalna načela, katera opisujeta z raznimi frazami. „Slovenec“ pristavlja, da se Rus in Merhar sedaj ne bosta mogla izgovarjati, da nista liberalca, ko sta dobila ta patent od nemškega liberalnega glasila. — Res marsikatero sredstvo se porabi v volilnem boju, a kaj takega vendar nismo pričakovali, da bi se vsedel klerikalec ter napisal par vrst v nemški liberalni list, samo, da ga more potem citirati proti kandidatom nasprotne stranke. In naj reče kdo, kar hoče, drugače si ne moremo misliti kaj takega. In beračenje! Kdo neki bolj berači za kočevske glasove kakor ravno klerikalci, kajti za toliko neumne jih pač nimamo, da ne bi jim prisojali toliko razsodnosti, da ne bi sami izpoznali, da jim je eventualna zmaga mogoča edino le s pomočjo nemških kočevskih glasov. In če zmagata Jaklič in Bartol, zmagala bodeta edino s pribračenimi nemškimi glasovi, ne pa z glasovi slovenskih kmetov, kajti slovenski kmet je za kmetiska kandidata Merharja in Rusa. In to tudi zdavnaj vemo, da je ves kočevski klerikalni aparat s polno paro pri delu za Jakliča in Bartola. Torej le tiho o beračenju, kajti berači se le tam, odkoder se očita našim kandidatom beračenje!

— **Državni uradnik kandidat.** „Slovenec“ piše v zadevi kandidature c. kr. okrajnega glavarja pl. Detela, da vlada nikoli niničesar imela proti aktivni udeležbi političnih in državnih uradnikov na politično življenje in njihovi izvolitvi v deželni izborali občinski svet. Ta trditev je pač gola laž. Več slučajev uradniških kandidatur nam je znanih, pri katerih se je vlada direktno umešavala. Znano bode še občinstvu, da je leta 1897 neki uradnik kandidiral v državni zbor. Ni pa znano, s kakimi sredstvi je vlada, Hein in tedanji ministrski predsednik Badeni posegal vmes. — V pismu s petimi pečati zapečatenem je Badeni po Heinu naznanil dotičnemu uradniku, ako vzdržuje kandidature, da mora pustiti državno službo. — Na to pa je neodvisni kandidat izjavil gospodu Heinu, da blagovoli poročati ekscelenci grofu Badeniju, da vzdržuje kandidature in da bode tudi izstopil iz državne službe na korist volilcem, ako bo to potreba. — Tako daleč je šla osrednja vlada nasproti tedanjemu liberalnemu kandidatu, ki pač ni trobil v njen rog. — Danes pa se gre za vladnega kandidata — naravno je torej, da mu ne brani kandidirati, ker ima v njem zagotovilo, da se ne bo protivil vladnim nakanam. Čudno je le to, da bistro oko klerikalne stranke tega ne vidi, akopram ta stranka vedno poudarja, da je le uradništvo krivo slabega gospodarskega stanja naše dežele. Nimamo ničesar proti osebi g. okraj. glavarja Detela — on je morda tudi dober uradnik — a vendar vsled svoje odvisnosti ne sodi v zastopstvo, katero ima slej ali prej tudi z vlado obračunati. Le malo več konsekvence!

— **„Laibacher Zeitung“** od 11. t. m. poroča, da je dovolil minister za nauk in bogočastje, proforskima kandidatom Iv. Hilleju in dr. Josipu Bischofu poučevati na novo ustanovljeni nemški filijalki I. državne gimnazije. Imenovanje teh dveh gospodov za suplenta je nepostavno, ker določa ministrska uredba od lanskega leta 1) da naj se uporabi le tiste proforske kandidate za suplente, ki so v suplentovski listi dotične kronovine, kar pa ta dva nista, dr. Bischof niti v centralni suplentovski listi; 2) da mora biti vsako suplentovsko mesto razpisano, kar se v tem slučaju ni zgodilo. Ali veljajo ministrske naredbe samo za Slovence, za Nemce pa ne? Ravnatelj II. državne gimnazije je moral letošnje leto razpisati šest suplentovskih mest, čeravno je imel že svoje suplente, vodji nemške gimnazije pa tega ni treba. Opomniti pa je še krivico, ki se je zgodila pri tej priliki slovenskim suplentom. Dr. Bischof nadomestuje obolelega šolskega svetnika profesorja Paulina, katerega je supliral doslej na I. gimnaziji dr. Š. in sicer ne samo v slovenskih razredih, ampak tudi v nemških. Dozdaj je bil dr. Š., ki ima popolni izpit za slovenske in nemške srednje šole, zmožen poučevati v nemškem jeziku; v II. tečaju pa menda bi tega ne znal. Poklical se je v deželo nemški suplent, da izpodrine slovenskega in mu odje kruh. Sedaj pa naj gre Slovenec s trebuhom za kruhom, kajti v II. tečaju ne bo več nastavljen — samo na ljubo privadranemu Nemcu. Nikjer pa ni napisano, da bi Slovenci ne smeli poučevati na nemški gimnaziji. Saj pojde dr. Tomišek tja in edini pogoj je ta, da mora imeti kandidat izpit za nemški učni jezik, kar pa ima dr. Š. I. Hille pa nima izpita, medtem pa morajo slovenski, z iste stroke izprašani kandidati čakati na službo. To dobroto je prinesla slovenskemu srednješolskemu učitelstvu zveza dr. Šusteršiča z Nemci.

— **Kam gre slovenski davčni denar?** Znae se razmere, ki vladajo v celjskem okrajnem zastopu vsled nemških spletk. Namesto rednega zastopstva vodi posle okrajnega zastopa vladni komisar, neki dr. Bresscharr, ki je že marsikaterokrat pokazal, kako silno mu je pri srcu celjsko nemčurstvo. Eden tak slučaj je bil n. pr. velikanski donesek okrajnega zastopa k celjskemu vodovodu. Ali sedaj je storil še nekaj lepšega. Svoj čas so celjski velenemci ustanovili zavod „Studentenheim“, v katerega lovijo razne izgubljene dijaške eksistence iz cele nemške Avstrije, samo da se s tem dijaštvom ohrani nemški značaj celjske višje gimnazije, v kateri bi sicer Slovenci imeli večino. In ta

„Studentenheim“, ki ni nič drugega kakor zavod, katerega očitni namen je ponemčevanje, je našel toliko milost v očeh vladnega komisarja, da mu je naklonil iz okrajne blagajne, torej iz slovenskega davčnega denarja, izdatno podporo. Celjskim Nemcem seveda ni potemtakem čisto nič ležeče na tem, da bi okrajni zastop začel redno poslovati, saj jim vladni komisar stori vse, kar hočejo. Res, lepe so te razmere, in zadnji čas je, da Slovenci vendar že enkrat pometejo v okrajnem zastopu, kakor to zahteva narodna slovenska korist in slovenski ponos.

— **Akademija.** V nedeljo 16. t. m. ob 8. uri zvečer je v Mestnem domu tretje vseučiliško predavanje v tem tečaju. Predava profesor na zagrebškem vseučilišču gospod dr. Gjurro Šurmino predmetu „Slovenci i Hrvati u prvij polovini XIX. vijeka.“ Vstopnina 20 h za osebo, dijaki in delavci prosti.

— **Izkaz posredovalnice slovenskega trgoveškega društva „Merkur“ v Ljubljani.** V službo se sprejme: 1 poslodnja manufakturne stroke, 2 poslodnja mešane stroke, 4 kujigovodje in korespondenti za Ljubljano, 2 knjigovodja in korespondenta za deželo, 1 potnik, 1 kontorist, 4 pomočniki mešane stroke, 3 pomočniki špecerijske in delikatesne stroke, 3 pomočniki železninarske stroke, 2 kontoristinji z daljšo prakso, 1 blagajničarka stara moč, 4 prodajalke, 5 učencev. — Službe iščejo: 3 kontoristi, 1 knjigovodja, 1 potnik, 14 pomočnikov mešane stroke, 5 pomočnikov špecerijske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 14 kontoristinji, 6 blagajničark, 6 prodajalk.

— **35 let občinski odbornik oziroma svetovalec.**

Letos je ravno 35 let, odkar je g. Ivan Lovšin, trgovec in posestnik v Ribnici, nepretrogoma član občinskega sveta trga Ribnice in okolice. To suho dejstvo je brezdvomno dovoljen dokaz, da mu tržani in kmetje zaupajo, in gotovo ni nobenega v ribniški dolini, tudi od nasprotnega mišljenja ne, kateri bi ne spoštoval g. Lovšina kot vrlo narodnega, za blagor občine in ribniške doline nad vse vnetega in delavnega moža. G. Lovšin je tudi drugače na svojem mestu, mož prave domače korenine in ribniškega humorja, prijeten družabnik, katerega ne manjka pri nobeni narodni veselici in drugih prireditvah — povsod je vabljen, mož s sivo glavo in sivo brado, a mladim, čilim sreem! Bog ga živi!

— **Pogreb g. Andreja Peterlina**, uglednega in spoštovanega ribniškega tržana, je pokazal minulo soboto, koliko simpatij je užival ranjki v vseh slojih prebivalstva v ribniški dolini. Velikanski pogrebni spreved je pokazal, da spremljamo k zadnjemu počitku moža, katerega je čislalo vse. Z žilavo delavnostjo in neumorno pridnostjo si je pridobil tekom let lepo premoženje; on je bil tudi pravi ustanovitelj ribniške opekarne, katera je izborna upeljana in katera nese, kar je glavna stvar, domačinom — in ne, kar žalibog na Slovenskem tolikrat opazujemo, oholim tujcem — dobiček! — V pogrebnem sprevedu smo opazili vse sloje zastopane, občinski odbor, čegar član je bil, vse urade, gasilno društvo in deputacijo „Ribniškega Sokola“, katerih društev je bil ranjki podporni član. Ribniški pevski klub mu je zapel v zadnje slovo tri žalostinke. N. v m. p!

— **Pod rešetom.** Kakor že objavljeno, priredi Sokol v Ribnici v nedeljo, 23. t. m., svoj I. sokolski ples „pod rešetom“. Velika sokolska dvorana pri Cenetu kakor tudi sosedni prostori bodo v smislu imena dekorirani. Izvoljen je poseben veselilni odsek, kateri naj preskrbi, da bodo obiskovalci v vsakem oziru in v popolni meri domači in brezskrbni „pod rešetom“, v deveti deželi loncev in rešet. In ne samo rešeta, zimzelen, smrečevje in bršlin bode dokaz, da smo za eno celo noč v deveti deželi, tudi drugačna suha roba „en miniature“, katere je polnih rajt, bode dičila brhke plesalke — saj ne poznajo v deželi rešet kotiljonskih redov iz pozlačenega in zrezljanega papirja — rešetarji si take reči doma napravijo. Nihče pa naj ne misli, da so po stari pesmi

„po širokih ustah mero vzeli
in žlice delati začeli“ —

nasprotno, mera žličk itd. je vzeta po malih ustkah plesalk, katere obiskujejo dvakrat na teden plesne vaje v sokolski dvorani ter se uče „Besedo“ in druge plesne. Toliko smo pač izvedeli in prisluskali iz tajnih pogovorov „veselilnega odseka“, več pa pri najboljši volji ne moremo povedati danes.

— **Vadnica pri mariborskem moškem učiteljsku** je mariborskim Slovincem nekako nadomestilo slovenske šole. Nekdaj za ravnatelja Kaasa se je poučevalo na tej šoli slovensko. Bili se nameščeni na njej Miklošič, Koprivnik in Majcen — torej trije Slovenci. Danes sta nameščena na njej dva Nemca in dva Slovence. Najnovejša pridobitev za vadnico je nemški Kočevar Herbst. Ta ne zna slovenski — a vkljub temu poučuje slovenski! Kakor znano je Herbst kompenzacija za imenovanje Majcenovo — in nosi tedaj težko odgovornost za poneumnevanje slovenskih fantov na vadnici dr. Korošec. Od tega pa tudi lahko kaj takega pričakujemo: saj je izjavil, da mu narodnost, torej tudi naše narodne pravice nič ne veljajo.

— **Cesta iz Solčave v Logarjevo dolino.** Okrajni zastop v Gornjemgradu je v zadnji seji sklenil, da se zgradi okrajna cesta iz Solčave v Logarjevo dolino. Ta sklep bo vzbudil veliko zadovoljstvo ne samo v domačem okraju ampak v vsem prebivalstvu sploh. Posebno navdušeno pa ga bodo pozdravili vsi ljubitelji naših planin, saj šele ta cesta odpre eno najkrasnejših planinskih dolin, katere lepota slovi že po celem svetu, obnemu prometu Želeti je, da bode sklep tudi kmalu izveden v dejanje.

— **Na goriški gimnaziji** je zdaj precejšnje število mladih proforskih moči. To je dobro znamenje! Ali slabo znamenje in naravnost škandal je, da mlad Nemeec tujec poučuje v višjih razredih, da je odlikovan pred drugimi, domačini, ki so boljše kvalificirani, s tem da poučuje osmošolce, dijake, ki pojdejo letos že na univerzo, med tem ko Slovenec, domačin, odličnjak v vseh razredih goriške gimnazije in pri maturi, in odličnjak na dunajskem vseučilišču, doktor filozofije z v s e m i proforskih izpiti, mora poučevati v pripravnici! To je kričeče dejstvo, to je naravnost škandal. Nam ni za osebo; oseba je postranska stvar. Ali vsakemu pametnemu, mislečemu človeku je pač jasno, da profesor s tako kvalifikacijo, kakor jo ima omenjeni g. doktor, spada vse kam drugam in ne v pripravnico. Na gimnaziji bi izpolnil svoje študije, v pripravnici pa ne more primerno izkoristiti svojih študij. Od goriških listov in prvakov sploh bi pričakovali nekaj več intenzivne propagande, da nastane enkrat red in normalne, zdrave razmere!

* **Predrzen slepar.** K raznim zdravnikom v Oseku je prišel pred kratkim okoli 40 let star mož, ki je pripovedoval, da je privatni docent na helsingforski univerzi, da se piše dr. Braun in da ga zasledujejo le iz političnih nagibov. Ker je brez sredstev, prosi podpore. Usmiljeni zdravniki so ga vsi podprli z večjo ali manjšo vsoto. Te dni je pa ta dr. Braun prišel v Budimpešto z isto pravljico, a ni našel takih lahkoverežev. Neki zdravnik je dognal, da je prav navaden slepar. Zato ga je policija prijela.

* **Svetovna razmerja.** Premer meseca znaša 500 geografskih milj. Ako vzamemo ta premer z enim milimetrom, potem meri zemeljski premer 3 milimetre, razdalja med mesecem in zemljo znaša 19 centimetrov, premer solca 75 cm in razdalja med solcem in zemljo 74 metrov. Kljub takemu velikanskemu pomanjšanju, da meri zemeljski premer le tri milimetre, je od nas najbližja zvezda nepremičnica v ozvezdju centavrov oddaljena že 900 kilometrov, Sirij 60.000 in polarna zvezda 140.000. Največja hitrost železniškega vlaka znaša 100 kilometrov. Tak vlak bi vozil 1400 ur, da bi prišel s omanjšane zemlje na pomanjšano polarno zvezdo. V resnici pa znaša razdalja med zemljo in polarno zvezdo tisočkrat toliko, kajti trije milimetri so komaj tretji del centimetra, tristoti del metra, tritisočeri del kilometra in premer zemlje meri 12.000 km.

* **Princ — kmet.** Kodanjski listi poročajo, da se hoče danski princ Erik, sin princa Valdemara, posvetiti izključno le obdelovanju zemlje. Isti listi poročajo, da princu ne ugaja razkošno, brezposelno življenje na dvoru; iz tega vzroka si je izbral eno izmed posestev svoje matere ter se je pred kratkim naselil z namenom, živeti ondoti kot praktičen poljedelec. Sprejeti noče tudi nobene apanaže ter trdi, da hoče živeti od tega, kar si zasluži s svojim delom in marljivostjo. Istočasno pa poročajo londonski listi, da je kralj Edvard izrazil željo, da naj se eden izmed sinov valeskega princa posveti poljedelstvu, ker bi on rad imel enega izmed svojih vnukov poljedelca. Angleška javnost z veliko nestrpnostjo čaka, kateri izmed princev se posveti poljedelstvu.

* **10.000 frankov v bombi.** Znani francoski anarchist Louis Handagelt je zapustil, ko je nedavno umrl, popolnoma montirano bombo. Bombo so prenesli z vso opreznostjo v vojaško orožarno, da jo izpraznijo. Previdno so jo odprli, a mesto razstreljiva so našli v njej 10.000 frankov, ki jih dobi njegov brat.

* **Kaznovana maščevalnost.** V mestu Kihlyju je vlak povozil nekega delavca. Takoj se je zbralo 30 tovarišev-delavcev, ki so se grozeč postavili pred lokomotivo Eden med njimi je začel streljati na strojevodjo. Strojvodja se je zbal, da ga razkačeni delavci linčajo, zato je izpustil polno paro ter zapeljal med delavce. Deset zaslepljenih delavcev je obležalo na mestu mrtvih, mnogo jih ja hudo ranjenih.

Somišljeniki!

Širite in naročajte povsodi „Novo Dobo“! — Zahtevajte list po vseh gostilnah in kavarnah!

Kraški teran

od 56 l naprej, cena po dogovoru.

Zaloga:

Jakob Lavrenčič
Godnje štev. 4, pošta Dutovlje.

Ustanovljeno 1842. Telefon štev. 154.

BRATA EBERL

Tovarna oljnatih barv, lakov in firneža. Slikarija napisov. Dekoracijska, stavbinska in pohištvena pleskarija. Električni obrat.

Prodajalna: Miklošičeva cesta 6 nasproti hotela „Union“
Delavnica: Igriške ulice 6 Ljubljana.

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Gradišče št. 4

priporoča slavnim županstvom ter vsem e. kr. in drugim javnim uradom svojo

popolno zalogo uradnih tiskovin,

slavnim hranilnicam in posojilnicam se priporoča tudi v izvrševanje hranilnih knjižic; slavnim narodnim in drugim društvom v izvrševanje vabil, pravil, plakatov, diplom, ki jih izvršuje v navadnem ali v večbarvnem tisku najokusneje.

Postrežba točna in solidna.

Cene zmerne.

Obrtna kreditna zadruga

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

priporoča zlasti obrtnikom pristop k tej zadrugi. Zadržni namen je zlasti obrtnikom preskrbeti kolikor mogoče cen kredit. Vložne vloge obrestuje po 4½%

Uradne ure so vsak torek in petek od 11.—12. ure v Zadržni zvezi, Miklošičeva ulica.

Podružnica v Celovcu

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Spljetu

Delniška glavica:

2.000.000 kron.

v Ljubljani

Reservni fond:

200.000 kron.

obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga

po 4½%

Rentni davek plačuje banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev Hotel, družbe z o. z. Triglav po 500, 1000, 5000 in 10.000 K

Rentni davek plačuje banka sama.

Svoji k svojim!

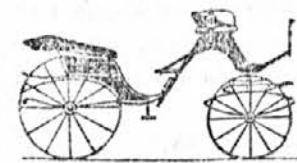
Kupujte samo pri narodnih tvrdkah! Trgovci, ne naročajte blaga pri protislovanskih tvrdkah!

Etika in politika.

Predaval v „Akademiji“ dne 24. februarja 1907 g. vseučil. docent g. Albert Bazala iz Zagreba.

Ponatisk iz „Nove Dobe“.

Brošura po 30 vin se dobiva v knjigotržnici g. Lav Schwentnerja v Ljubljani.

Svojo bogato zalogo

VOZOV

novih in že rabljenih priporoča izdelovatelj vozov

FRAN VISJAN

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11.

Prva

domača dolejska žganjarna

Ivan Rakoše i. dr.

Straža-Toplice

priporoča

Slivovko navadno K I — lit. Tiopinovec navad K I — lit

III „ 1.10 „ III „ 1.10 „

II „ 1.30 „ II „ 1.20 „

I „ 1.50 „ I „ 1.40 „

Drožnik III „ 1.30 „ Brinjevec III „ 1.40 „

II „ 1.50 „ II „ 1.80 „

I „ 1.80 „ I „ 2. — „

Vinsko žganje (konjak) od 3 do 8 K = 7/10 litra

Spezialitera „Slovenec“ narodna grenčica

od K 1.10 do K 1.20 liter. narodni liker

Destilacija vsakovrstnih najfinejših likerjev

od K 1. — do K 1.60 liter.

Uvoz in izvoz čajnega ruma od K 1. — do K 2. — liter

i. t. d., i. t. d.

Odpošilja se v steklenicah, zabojih in sodih, ter se prazna nepokvarjena posoda sprejme nazaj v račun in sicer steklenice 10 vin konjad in sodi 5 vin liter franco

Straža-Toplice Na zahtevo se pošljejo vzorci brezplačno!